

В Америці XIX століття популярні мелодрами – музичні п'єси з чітким балансом добра і зла та хепіендом. В Нью-Йорку в IX століття народився Бродвей, який став настільки успішним, що має власну нагороду — премію Тоні. Він вистояв появу кінематографу й існує досі. Антракт давав глядачам можливість відпочити від вистави, а організаторами заробити від продаж напоїв та їжі. Бродвей був меншим за грецькі театри, проте мав понад 500 місць: було комфортно, але тим, кому вистачало коштів на таке задоволення.

Театр, який ми з Вами знаємо, значно відрізняється від театру минулого — не лише комфортом і середовищем, а й інформацією, яку ми отримуємо. Історія зробила його таким, яким він є сьогодні. Наразі це вагома і доступна частина нашої культури. Сподіваюся, театр і надалі житиме та розвиватиметься.

Висновки. Театр – не розвага, а важливий соціальний процес, який допомагає виразити та гармонізувати наші національні особливості. Це незамінна ланка нашого життя, показник культурного розвитку. Сьогодні непростий час, сповнений стресу та випробувань. Важливо нести в маси мистецтво театру, аби люди мали змогу відволіктись, поринути у вирій історії епох, насолодитись чимось вишуканим, незвичайним. Також потрібно усвідомлювати особливості походження мінливого театру: просто знаходячись на комфортному сидінні, ми маємо можливість спостерігати не тільки виставу, а й продукт тисячолітнього розвитку. Сьогодні ми можемо зробити більше, краще, витрачаючи менше. Сучасний театр – це комфорт для глядача й виконавця, що завжди вдосконалюються.

Подальше дослідження теми призведе до поглиблення знань в історії творення театрального мистецтва, можливість вирізнити особливості кожної нації шляхом аналізу їх театрального мистецтва. Зацікавленим особам раджу звернути увагу на історію палестинського та японського театрів.

СПОСОБИ ПІДТВЕРДЖЕННЯ ГІПОТЕЗИ У ФАРМАЦЕВТИЧНІЙ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИЦІ

Руда Д. С.

Науковий керівник: Кулакова О. М.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

gudadarya@gmail.com

Вступ. Історія розвитку наукового припущення свідчить про те, що вивчаючи та пояснюючи якесь явище, ми можемо створювати гіпотези та теорії цілеспрямованого пошуку нових знань. Проте, такі знання потребують емпіричного підтвердження або спростування, оскільки є ймовірнісними знаннями.

У теоретичній науковій діяльності фармацевта гіпотеза відіграє значну роль. На прикладі фармакології, ми можемо розглянути її змістовність. Фармакологія, вивчаючи вплив лікарських препаратів на різноманітні організації біосистем, функціональних систем та організму в цілому, створює для провізорів, хіміків мету пошуку нових лікарських препаратів, біологам допомагає зрозуміти сутність біофізичних явищ організму людини.

Мета дослідження. Визначення способів підтвердження гіпотези як форми пізнання, їх відображення в фармацевтичній теорії та практиці.

Матеріали та методи. Навчально-методичний посібник «Біоетика у фармації» Запорізького державного медичного університету; Фармацевтична енциклопедія за ред. В.П. Черних; О.В. Колесников Навчальний посібник «Основи наукових досліджень»; Микола Авксентійович Валяшко Сторінками біографії. Під час написання використано структурно-функціональний для аналізу способів підтвердження гіпотези як форми пізнання, системний метод для впорядкування отриманих результатів дослідження.

Результати дослідження. У фармації для розроблення чогось нового необхідно рухати хід думок від часткового до загального, то зручніше використовувати поняття індукції. Наукова індукція – індукція, в якій на підставі пізнання необхідних ознак деяких предметів певного класу робиться загальний висновок про всі предмети цього класу та визначається причинно-наслідковий зв'язок ознак з фактами.

Для пояснення можемо взяти працю видатного послідовника токсикології Парацельса. Він заклав основи сучасної токсикології, довів, що отрута — хімічна речовина з певною структурою, від якої залежить її токсичність, а від лікарської речовини вона відрізняється лише величиною дози. Відтоді базою токсикологічних досліджень став експеримент, а не філософські погляди.

Розглянемо структуру гіпотези:

Перший етап – висунання гіпотези (що є отрутою?).

Другий етап – логічне уточнення, чітке формування гіпотези (отрутою є хімічна речовина, токсичність якої залежить від величини дози).

Третій етап – логічна перевірка гіпотези на узгодженість з безсумнівними теоріями (отрута може бути лікарською речовиною та хімічною, але відрізняється вони лише величиною дози).

Четвертий етап – емпірична перевірка гіпотези на практиці (для лікування хворих Парацельс застосовував отрути. Він вважав, що все є отрутою і все є ліками, одна лише доза робить речовину отрутою або ліками).

П'ятий етап – залучення перевіреної гіпотези до складу теоретичного знання або практичного досвіду (Парацельс розвинув учення про дозування ліків).

Гіпотеза може виявитись як істинною, так і хибною. Для її перевірки потрібно використати методи обґрунтування гіпотези. Вирізняють два види таких методів: логічний та гіпотетичний. Гіпотетичний метод ґрунтується на гіпотезі, науковому припущенні, висунутому для пояснення будь-якого явища та виведення висновків з цих припущень шляхом дедукції. Логічний метод ґрунтується на розумовій діяльності людей, який використовується у процесі пізнання об'єкта що досліджується, виведення висновків з якого висуваються вірогідні гіпотези – абдукція.

Менделєєв писав, що "краще триматися такої гіпотези, котра може виявитися згодом неправильною, ніж не мати жодної". Тому, після перевірки гіпотези необхідно її підтвердити. Для цього існує два способи: емпіричний та теоретичний. Емпіричний спосіб включає в себе спостереження, експеримент та порівняння. Давайте розглянемо його у практичній науковій фармацевтичній діяльності.

У біографії Миколи Овксентійовича Валяшко –містяться відомості щодо участі в організації та роботі Хіміко-технологічного інституту під час Другої світової війни у Ташкентській області 1941 року, де він створив відділення Всесоюзного Хімічного товариства ім. Д. І. Менделєєва, що об'єднало хімічні кафедри, і спрямувало їх діяльність на подання

допомоги оборонній промисловості. Під безпосереднім керівництвом Миколи Овксентійовича провадилися науково-дослідні роботи по запровадженню місцевої сировини замість дефіцитної привозної, по раціоналізації технологічних процесів, що сприяло збільшенню продуктивності великих оборонних заводів.

Цей витяг із біографії містить у собі всі складові емпіричного способу підтвердження гіпотези: спостереження – діяльність хімічних кафедр була спрямована на допомогу в оборонній промисловості; експеримент – Валяшко проводив науково-дослідні роботи по запровадженню місцевої сировини для оборонної промисловості; порівняння – потрібно було запровадити місцеву сировину, яка могла б замінити привозну.

До методу теоретичного підтвердження входить: сходження від абстрактного до конкретного мислення, ідеалізація та аксіоматизація.

Прикладом такого підтвердження є генна інженерія, що характеризується створенням бажаних мутацій, метою якої є створення організмів із новими комбінаціями спадкових ознак, які не виявляють у природі.

На думку І. Фролова, генна інженерія є перспективним напрямком лікування спадкових недуг, так звана «хірургія генів», заміна патологічного гена нормальним. Сьогодні вчені інтенсивно працюють над реалізацією програми генома, яка повинна дати достатньо повне уявлення про карту і будову нашої генетичної системи і її патології. Звісно, в галузі профілактики і лікування генетичних захворювань це може дати позитивні результати.

Генна інженерія людини, на даний момент, є ідеалізованою та аксіоматичною, оскільки деякі твердження все ж таки залишаються лише теорією, адже немає гіпотетичної навіть можливості довести або спростувати теорію дослідження. А ось генна інженерія рослин відноситься до емпіричного способу підтвердження, оскільки вона є способом, якому завжди віддається перевага, адже виділення окремих генів та введення їх у геном рослини забезпечує можливість створення генетично модифікованих рослин.

Наукова гіпотеза може створюватися і перевірятися протягом великих проміжків часу. На прикладі М.О. Валяшко, ми побачили, що спочатку зароджується ідея, яка з плином часу стає гіпотезою, потім потрібно її чітко сформулювати і почати з нею працювати. Для наукового дослідження необхідно дуже багато докладати зусиль, створювати необхідні умови за короткий термін – ваше життя. Саме тому, значні внески у фармацію та медицину є клопіткою працею.

Після висування та формулювання гіпотези її необхідно обґрунтувати за логічним або гіпотетичним методом дослідження, які дадуть змогу в подальшому перевірити на практиці – за емпіричним способом підтвердження або в теорії – за теоретичним способом підтвердження. І згідно отриманих даних, ми можемо долучити таку гіпотезу до складу теоретичного знання або практичного досвіду.

Висновки. Керуючись викладеним вище, можемо зробити загальний висновок щодо гіпотези, як пояснення причин якогось явища. У фармацевтичній діяльності наукового спрямування, гіпотеза посідає провідне місце, адже найменше припущення дає розвиток і поштовх до нових досягнень. Здебільшого такі ймовірнісні знання, навіть якщо на даному етапі сучасного життя є хибними, спростованими, або залишеними лише в теорії, через деякий час зможуть бути реалізовані видатними і ще невідомими науковцями, в практичному досвіді.